RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.144 van 4 maart 1999
in de zaak A. 82.577/XII-1851.

In zake : Franky ALGOEDT,
wonende te SNELLEGEM,
Westmoere 91

tegen :

de stad Poperinge.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Franky ALGOEDT op 19 februari 1999 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Gemeenteraad van Poperingen dd. 29.8.1998 waarbij enkele nieuwe leerkrachten werden aangesteld";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 maart 1999, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. HAGENAAR, die loco advocaat L. RAES verschijnt voor verzoeker, en van advocaat G. DUMOLEIN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, omdat zij de rechten van de verdediging en de mogelijkheid van een onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt, uitsluitend kan worden aangewend onder de cumulatieve voorwaarden dat het beroep op de gewone schorsingsprocedure het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan voorkomen en dat de verzoekende partij het nodige heeft gedaan om de zaak zo snel mogelijk voor de Raad van State aanhangig te maken; dat het aan de verzoekende partij toekomt aan te tonen dat zij de vereiste spoed aan de dag heeft gelegd;

Overwegende dat in dit geval geen verantwoord gebruik is gemaakt van de hoogdringende schorsingsprocedure; dat verzoeker in het verzoekschrift immers niet uiteenzet waarom hij noodzakelijk een beroep moest doen op de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid en een gewone schorsingsprocedure niet kon volstaan; dat, ten overvloede, verzoekers handelen elke mogelijke hoogdringendheid tegenspreekt vermits hij, ten eerste, de tijd genomen heeft om eerst de toeziende overheid aan te schrijven en op het antwoord te wachten, ten tweede, zelfs nadat de gouverneur hem geantwoord had dat hij niet zou optreden, nog bijna twee maanden gewacht heeft om zijn vordering in te leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 4 maart 1900 negenennegentig, door :

de HH.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **J. BAERT.**